

## POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa L. K.  
przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Aresztu Śledczego w W.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 stycznia 2017 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w W.  
z dnia 8 grudnia 2015 r., sygn. akt V Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego,**
- 3) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w W. adwokatowi P. N. tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi w postępowaniu kasacyjnym kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych powiększoną o należny podatek VAT.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi na występowaniu zagadnienia prawnego dotyczącego oceny skutków doręczenia stronie uzasadnienia orzeczenia, które w tym momencie nie było jeszcze podpisane.

Stanowiska skarżącego nie sposób jednak podzielić. Nie może budzić żadnej wątpliwości, że w sprawie doszło do wydania istniejącego wyroku Sądu pierwszej instancji. Jednocześnie na skutek przeoczenia sędziego sprawozdawcy w tym sądzie mimo sporządzenia i doręczenia uzasadnienia tego orzeczenia nie zostało ono podpisane i doszło do tego dopiero na skutek zwrócenia uwagi przez Sąd drugiej instancji w toku postępowania międzyinstancyjnego. Nie sposób jednak uznać, że wskazana sytuacja budzi wątpliwości co do istnienia samego orzeczenia Sądu pierwszej instancji, czy też prowadzi do nieważności postępowania przed tym Sądem. Wbrew twierdzeniom skarżącego nie może być mowy o przeszkodzie w rozpoznaniu apelacji, tym bardziej, że w chwili jej rozpoznawania uzasadnienie było już podpisane. Trudno też dopatrzeć się wpływu tego uchybienia Sądu na treść zapadłego w sprawie rozstrzygnięcia. Warto także wskazać, że postawione zagadnienie prawne pozostaje całkowicie poza podstawami kasacyjnymi skargi, wśród których brakuje odniesienia się do wskazanego w zagadnieniu uchybienia, a tym, samym uniemożliwiłoby to Sądowi Najwyższemu ustosunkowanie się do wskazanej kwestii przy rozpoznawaniu skargi kasacyjnej.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. *a contrario*).

Sąd Najwyższy na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c. postanowił nie obciążać powoda kosztami postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy przyznał pełnomocnikowi skarżącego zwrot kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu na podstawie § 8 pkt 6 w zw. z § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015, poz. 1801).

aw

aj